

ALENKA REBULA STO OBRAZOV NOTRANJE MOČI

Književnice Alenke Rebula ni treba posebej predstavljati. Zato le na kratko: v Loki pri Zidanem Mostu leta 1953 rojena avtorica je diplomirala iz filozofije na univerzi v Trstu, poleg knjige, ki jo predstavljamo, je napisala še *Globine*, ki so nas rodile; *Blagor ženskam* in pesniško zbirko *V naročju*.

Sto obrazov notranje moči ima vse značilnosti uspešnice. Eseji od prvega z naslovom *Večna rast do zadnjega Sto življenj* so paleta stanj, odnosov, občutkov, premislekov in prebliskov, ki je dovolj široka (nenazadnje jih je sto!), da se lahko dotakne vsakega bralca. In knjiga, izdala jo je založba Mladinska knjiga, je v prvem letu že razprodana.

Verjetno gre razprodanost pripisati tudi dejstvu, da ima Alenka Rebula na svetovnem spletu zelo dobro vzdrževane strani, kjer se najde za vsakogar kaj. Članki, intervjuji, nasveti glede vzgoje. Na spletu boste našli tudi seznam vseh njenih predavanj in seminarjev, ocene njenih knjig, pa kaj o samovzgoji in vsakdanjosti in o trenutkih tišine, ki bi jih lahko primerjali z vsebino knjige *Sto obrazov notranje moči*.

Knjiga je oblikovana tako, da jo lahko začnemo brati na kateri koli strani, pa zrna nekega občutja ali modrosti ne bomo spregledali. Rdeč naslov nosi temo, podnaslov jo

podkrepi, tiskan sklep premišljevanja pa morda vse skupaj vrže v novo luč razumevanja.

Naj za pokušino navedem del dvajsetega Obraza notranje moči: Čez viseči most. *Hoja čez brezno rešuje najino ljubezen*

... "Ko se spoznavamo in vzljubimo, to storimo vsak s svojega brega. Ne eden ne drugi ne ve ničesar o globini, ki ju ločuje. Stečemo in se poljubljamo sredi visečega mostu. Ni nam mar praznine, vihar na sreča nas drži v vrtoglavem ravnovesju sredi nihanja. Nosi nas zalet, kot kadar tečemo po majavi brvi, saj bomo že čez, ko se bo udrlo."

Alenka Rebula mojstrsko lovi odtenke občutij, čustev, počutij. Nevsiljivo ponuja nasvet, pa čeprav odločnosti ne skriva. V razpoloženjih niha od skorajda vsemočnosti do nebogljenosti. Od nemoči do izjemnega poguma. Sto meditacij je vsekakor branje, ki ob premisleku bralke (bralca) ponudi drugačen pogled na svoje razpoloženje ali stisko. Za razlago ali izhod iz labirinta vasejetosti ali ujetosti v odnos pisateljica uporabi govorico mita, ki je skorajda starejši od besede same. In zato široko razumljiv. Za ponazoritev misli ji služi tudi narava in živalski svet. Nazorno, natančno in resnično. V meditaciji *Osvobojeni plenilec*, s podnaslovom *Vklenjeno se pošastno razrase*, piše: "Pod našim drevesom leži lev. Lev v verigah. Nikamor ga ne pustimo, zato je podivjal. Bitje

divjine je, zato mora vsak dan opraviti obhod in naskok. Slišati mora svoje rjovenje, da lahko ostaja lev in da ne pozabi svojih čeljusti ... Vsak od nas ima v sebi plenilca, ki grize verigo in sovraži ujetost, a ne zna zaživeti na prostem brez naše pomoči. Šele ko v njem zaživi prastara narava čistega plenilca, ga lahko izpustimo na svobodo. Tedaj bo postal naš varuh. Zvesto se bo vračal, ko bo začutil, da smo v nevarnosti. V trenutku velike bitke se bomo tiho naslonili na njegov mogočni hrbet in spregovorili z njegovim glasom." Avtorica sklene takole: "LJUBIMO IN VARUMO SVOJEGA LEVA, DA BOMO ZMOGLI MIROLJUBNOST."

Književnica, ki je tudi psihologinja, je za knjigo *Sto obrazov notranje moči* prejela 48. zamejsko in zdomsko literarno nagrado Vstajenje. Po mnenju komisije knjiga Alenke Rebula ponuja bogato esejistično razmišljanje, ki v izbranem jeziku in s poetičnostjo prehaja v izvirno literaturo.

Sto obrazov notranje moči je tudi na oko izjemno lepa in domišljena knjiga. Krasijo in na svojski način jo dopolnjujejo ilustracije Mete Wraber. Vredno ogleda in prebiranja. Meditiranja. Saj nas konec koncev avtorica vabi v naše lastno svetišče, v srce, kjer se skrivajo vsa vprašanja in tudi odgovori.

Mateja Subotičanec